

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

POWER, a.s.,
se sídlem Olštýnská 607/1, 181 00 Praha 8

zastoupen Mgr. Ivem Kroužkem, advokátem
se sídlem Kroftova 340/18, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému

Generální ředitelství cel,
se sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2020, č. j. 19521-2/2020-900000-312,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Kontrolní skupina Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) zahájila dne 3. 12. 2018 v 09:30 hod. kontrolu v provozovně „CASINO ROHOŽNÍK“ nacházející se na adrese Malešovská 1652, Praha 21, jejímž provozovatelem je žalobce. Zaměřila se přitom na kontrolu dodržování zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále také jen „zákon“). Z protokolu o kontrole přitom vyplývá, že v době zahájení kontroly se v kasinu nacházely pouze dvě osoby, které zajišťovaly jeho chod, krupiér a barmanka (p. T. B. a pí L. Š.); přičemž teprve po zahájení kontroly (předložení pověření ke kontrole) byl telefonicky přivolán manažer provozovny (p. O. V.). Z kontrolního zjištění tedy vyplývalo, že se v kasinu nenacházel dostatečný personál k bezodkladnému a současnému zajištění živé hry u více hracích stolů.
2. Na základě kontrolních zjištění ve výsledku celní úřad – po předchozím řízení, v jehož rámci bylo jeho rozhodnutí zrušeno žalovaným – rozhodnutím ze dne 24. 3. 2020, č. j. 12531-3/2020-510000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, kterého se měl dopustit tím, že dne 3. 12. 2018 v rozporu s povolením Ministerstvem financí ze dne 26. 6. 2018, MF-20378/2017/34-18 (dále jen „základní povolení“), v uvedené provozovně (kasině) nezajistil po celou dobu provozu kasina, aby byla účastníkům živé hry vždy bezodkladně umožněna hra na započitatelných hracích stolech hry „Šťastné kolo“; ty měly být podle podmínek konkretizovaných v povolení k umístění herního prostoru (rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21 ze dne 28. 5. 2018, č. j. UMCP21/09015/2018/FO/Lit) celkem čtyři. Za uvedený přestupek celní úřad žalobci na základě § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách uložil pokutu ve výši 120 000 Kč.
3. Žalobce uvedené rozhodnutí napadl odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 9. 2020, č. j. 19521-2/2020-900000-312, zamítl (dále jen „napadené rozhodnutí“).
4. Žalobce se s tímto výsledkem neztotožnil a proti uvedenému rozhodnutí podal dne 1. 12. 2020 k městskému soudu žalobu podle § 65 s. ř. s.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a jednání ve věci

5. Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojí okruhem námitek, kterými se snaží zpochybnit výklad § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách zastávaný žalovaným. Podle uvedeného ustanovení má být v kasinu hra umožněna nejméně u tří stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina. V daném případě měl žalobce na základě uvedených povolení povinnost zajistit živou hru u čtyř stolů. Podle žalobce vykládá žalovaný tuto povinnost *praeter legem* (v rozporu s logickým výkladem pomocí argumentu *a silentio legis*), a tedy v rozporu s ústavním pořádkem, když z něho dovozuje, že každý stůl živé hry musí být obsluhován jedním krupiérem a není možné, aby jeden krupiér obsluhoval více takových stolů. Takové omezení ale zákon nestanoví; má přitom ale potenciál výrazně zasáhnout do majetkové sféry žalobce. Pokud tedy zákon uvedenou povinnost nestanoví, potom je na provozovateli kasina, aby si nastavil své provozní záležitosti autonomně, tak aby mohl

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pružně reagovat na poptávku ze strany hráčů. Žalobce v této souvislosti odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2002, sp. zn. I. ÚS 512/02; ze dne 2. 3. 2000, sp. zn. III. ÚS 269/99; ze dne 30. 11. 2007, sp. zn. IV. ÚS 666/06; ze dne 13. 9. 2007, sp. zn. I. ÚS 643/06; ze dne 23. 11. 1999, sp. zn. Pl. ÚS 28/98; sp. zn. Pl. ÚS 3/02 a 12/03. Žalobce argumentuje, že živou hru u více hracích stolů je schopen plnohodnotně zajistit i nižší počet krupierů.

6. Žalobce v této souvislosti rozporuje i skutková zjištění učiněná při kontrole zahájené dne 3. 12. 2018, resp. je považuje za nedostatečná. Celní úřad totiž podle něj splnění podmínek pro provoz kasina zkoumal optikou svého výkladu § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, tedy *de facto* nově formulované povinnosti zajistit krupiéra u každého hracího stolu. Dostatečně přitom posuzovaný případ nekonkretizoval, neboť nevzal do úvahy, že v kasinu v době kontroly byly přítomny celkem tři obsluhující osoby, přičemž všechny byly řádně vyškolené a oprávněné zastávat činnost krupiéra (nikoliv pouze jedna osoba, jak žalovaný opakuje v napadeném rozhodnutí). Žalobce opakovaně navrhoval provedení svědeckých výpovědí pí L. Š. a p. O. V., které by měly vést k ozřejnění provozního chodu kasina. Celní správa se ale omezila na zjištění druhu práce osob přítomných v provozovně z předložených pracovních smluv. Z právních předpisů přitom nevyplývá povinnost přímo v pracovní smlouvě uvádět náplň práce „krupiér“. Celní úřad ani žalovaný neprovedli v průběhu správního řízení žádný důkaz, který by vypovídal o konkrétním průběhu živé hry v kasinu (např. nebyl proveden kontrolní nákup či zkouška); žádným důkazem tedy není podložena úvaha, že celkem dva krupiéři nemohou současně obsluhovat čtyři stoly živé hry. V této souvislosti správní orgány odmítly provést jako důkaz videonahrávku průběhu živé hry „Šťastné kolo“. Skutková zjištění, na kterých je napadené rozhodnutí založeno, jsou proto nedostatečná.
7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 21. 1. 2021 k podané žalobě uvedl, že žalobní námitky se v podstatě shodují s námitkami uplatněnými v odvolání; žalovaný tak primárně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitce nesprávného právního posouzení uvedl, že zákonodárce odlišuje mezi právním režimem kasin (kde převládá živá hra ve smyslu § 68 odst. 1 zákona) a právním režimem heren (kde převládá technická hra ve smyslu § 68 odst. 1 zákona), přičemž především usiluje o zabránění vzniku tzv. kvazikasin. V těchto případech je provozovna označena jako kasino fakticky herna, přičemž dochází k porušení minimálního počtu hracích stolů aktivně zajišťujících nabídku živé hry. Závažnost vytýkaného jednání spočívá především v tom, že vede k deformaci tohoto segmentu hazardního trhu v důsledku získání významné finanční i konkurenční výhody oproti řádným provozovatelům kasin nesoucích finanční náklady na zajištění řádného provozu živých her, i oproti řádným provozovatelům heren záležející např. ve výhodnější provozní době i limitech maximální sázky a výhry u technické hry (viz § 67 odst. 3 a § 52 odst. 1 a 2 zákona). Současně takové jednání zasahuje i do úprav místních samospráv regulujících herny na svém území prostřednictvím obecně závazných vyhlášek; resp. vede k obcházení takové regulace.
8. Podle žalovaného je povinnost zajistit živou hru u stanoveného počtu hracích stolů vždy současně a bezodkladně přímo odvoditelná výkladem příslušných ustanovení zákona. Pokud jde o námitku, že žalovaný, resp. celní úřad, dostatečně nezkoumaly okolnosti provozu kasina, tak k tomu žalovaný uvedl, že prvotním, a současně nezbytným, předpokladem pro umožnění jakékoli živé hry je především umožnění vstupu hráčů do kasina, jejich identifikace a registrace (včetně kontroly jejich věku za účelem zajištění dodržování zákazu účasti osob mladších 18 let na hazardní hře), nehledě na to, že do kasina

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

chodí i hráči, směřující k technické hře, kteří také podléhají identifikaci a registraci, obsluha technických herních zařízení, obsluha hostů, obsluha baru, dále činnosti spojené s provozem živé hry jako prodej či výměna žetonů na pokladně kasina, neboť bez zajištění těchto činností nemůže být živá hra vůbec uskutečněna. K těmto skutečnostem nebylo tedy nutné provést kontrolní nákup (zkoušku). I bez provedení kontrolního nákupu (zkoušky) je zcela jednoznačné, že dvě osoby nemohou objektivně zajistit řádně celý provoz kasina, resp. v případě, že by jedna osoba zajišťovala čtyř stoly živé hry a druhá osoba zajišťovala zbývající činnosti, není možné zajistit jedním krupiérem bezodkladný a současný provoz čtyř stolů živé hry. Žalovaný je toho názoru, že jeden krupiér není schopen obsloužit vyšší počet stolů, i když jsou umístěny v těsné blízkosti. Mezi základní povinnosti krupiéra přitom patří především odemknutí části hracího stolu, kde se nachází žetony, vysvětlení pravidel hráčům, příjem sázek, roztočení šťastných kol, dohled na dodržování pravidel (tj. zejména, zda hráči nezasahují do procesu hry či zda nemanipulují s žetony), vyhodnocení výsledků hry, uschování nevýherních žetonů do uzamykatelné schránky a výplata případné výhry. Již z uvedeného výčtu je zjevné, že má-li krupiér řádně vykonávat svou činnost, nemůže opouštět jednotlivé hrací stoly a přebíhat mezi několika stanovišti. U živé hry „Šťastné kolo“ se nepředpokládá účast více hráčů na jednom kole současně. Veškerá aktivita hráče pak má navazovat přímo na pohyb mechanického kola a související činnosti krupiéra.

9. Ve svém dalším podání ze dne 11. 2. 2022 potom žalovaný upozornil na rozsudek městského soudu ze dne 31. 1. 2022, č. j. 14 Af 33/2020-42, který se týkal obdobného případu a ve kterém soud potvrdil argumentaci žalovaného.
10. Při jednání soudu dne 7. 12. 2022 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
12. Žaloba není důvodná. Městský soud předně ve shodě s žalovaným konstatuje, že se obdobným případem téhož žalobce (zastoupeného týmž právním zástupcem) již v minulosti zabýval, a to ve věci vedené pod sp. zn. 14 Af 33/2020. Rozsudek v této věci ze dne 31. 1. 2022 sice není veřejně přístupný, soudu je nicméně znám z jeho úřední činnosti, žalovaný i žalobce jsou s ním potom seznámeni coby účastníci řízení v uvedené věci. Nic tedy nebrání tomu, aby soud z tohoto rozsudku, s jehož závěry se ztotožňuje, vycházel i v nyní projednávané věci.
13. Městský soud se nejprve zabýval námitkou žalobce proti výkladu zákona o hazardních hrách, resp. základního povolení stran povinnosti umožnit živou hru u vícero hracích stolů.
14. Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, [v] *kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina. Podle § 57 odst. 1 zákona potom, [p]ři živé hře sázející hrají proti krupiérovi, nebo jeden proti druhému u hracích stolů, aniž by byl předem určen počet sázejících a výše sázky do jedné hry.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, *[p]rávnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleným herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen.*
16. Podle čl. IV bodu 15 základního povolení, *[p]rovozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen.*
17. Mezi žalobcem a žalovaným je přitom sporné, zda podmínka stanovená v čl. IV bodu 15 základního povolení vydaného Ministerstvem financí ve spojení s povolením k umístění herního prostoru vydaným Úřadem městské části Praha 21, obsahuje povinnost provozovatele kasina zajistit po celou provozní dobu kasina živou hru u čtyř stolů tak, že každý stůl musí mít svého krupiéra. Právě za porušení této povinnosti stanovené v základním povolení byl totiž žalobce potrestán (viz přestupek dle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách). Shodná výkladová otázka se přitom v obecnější rovině týká ust. § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, které obecně stanoví shodnou povinnost (v kasínech musí být po celou provozní dobu kasina umožněna živá hra u nejméně tří hracích stolů). Městský soud tedy ve svých úvahách vycházel z výkladu právě uvedeného ustanovení zákona.
18. Žalovaný vyložil § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách s ohledem na definici živé hry dle § 57 odst. 1 zákona o hazardních hrách a dospěl k závěru, že není přípustné, aby jeden krupiér současně vedl a kontroloval dvě živé hry. Městský soud se s tímto názorem ztotožňuje, protože odpovídá účelu právní úpravy živé hry.
19. Smysl živé hry je vyjádřen v důvodové zprávě k § 57 zákona o hazardních hrách: *„Novou samostatnou kategorií hazardní hry podle tohoto zákona je živá hra, která je oproti ostatním druhům hazardních her specifická v tom, že je zde neopomenutelně zastoupen prvek fyzické přítomnosti krupiéra. [...] Zachovává se tak tradiční povaha kasinových her, kde hráči s hmotnými hodnotovými či hracími žetony u hracích stolů hrají živou hru, kterou řídí krupiér. Úkolem krupiéra je tak vykonávat veškeré činnosti související s řízením hry, přerozdělováním žetonů a dohledem nad dodržováním veškerých pravidel s hrou spojených. Vzájemná interakce hráčů mezi sebou, popřípadě hráčů s krupiérem odlišuje a definuje živou hru jako takovou a tvoří její nezastupitelný charakteristický prvek. Zákon dále uvádí demonstrativní výčet možných druhů živé hry. Jedná se zejména o hry, které jsou provozovány v kasínech a jsou tak s nimi spojeny přísnější zákonné povinnosti (např. ruleta, karetní hra i ve formě turnaje nebo hra v kostky). Z důvodu povahy živé hry a riziky s ní spojenými umožňuje zákon provozování této hazardní hry pouze v kasině, kde je zajištěna dostatečná kontrola a jiná ochranná opatření.“*
20. Z výše uvedeného je patrné, že neodmyslitelným znakem živé hry je přítomnost krupiéra. Žalobce provozoval čtyři stoly živé hry „Šťastné kolo“. Jak žalovaný vysvětlil v napadeném rozhodnutí (přičemž jeho závěry žalobce konkrétně nezpochybňuje), tak krupiér během této hry zastává zásadní úlohu a nemůže se od hracího stolu pravidelně vzdalovat, protože by tím dával hráčům prostor pro podvádění. Žalovaný s odkazem na herní plán, který byl schválen Ministerstvem financí v rámci základního povolení, resp. tvoří jeho přílohu (ke hře „Šťastné kolo“ viz strany 48 až 51 herního plánu), uvádí, že u této hry je důležitá *„výlučná interakce mezi krupiérem a hráčem, tedy skutečné umožnění živé hry kterémukoli hráči u kteréhokoli započitatelného stolu živé hry v kterýkoli okamžik živé hry*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(přítomnost obsluhy věnující se výlučně jen danému hráči živé hry).“ Hra probíhá tak, že „krupiér ukončuje příjem sázek a do tohoto okamžiku mají hráči možnost umísťovat své sázky. Po ukončení příjmu sázek krupiér zatočí mechanickým kolem ve směru hodinových ručiček, přičemž minimální počet otočení mechanického kola je $3 \times 360^\circ$ kolem své osy. V případě, kdy nedojde k požadovanému počtu otočení, krupiér prohlásí hru za neplatnou.“

21. Přísné pravidlo „jedna živá hra, jeden krupiér“ je odůvodněno v důvodové zprávě k § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách: „V rámci kasina se provozuje primárně živá hra. [...] Zákon současně stanovuje povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry, což má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino. Účelem těchto omezení je zmírnění, resp. eliminace a především předcházení případných negativním dopadům neodlučitelně spojených s provozem kasin (např. zvýšená kriminalita, rušení nočního klidu, narušování běžného denního života, vyšší a častější možnost prohry, zadluženost aj.).“ Provoz kasina spočívá předně v poskytování živé hry po celou provozní dobu, což znamená, že žalobce byl povinen mít v kasinu k dispozici v provozní době čtyři krupiéry. Jedině tak mohl při projevení hráčského zájmu bezodkladně umožnit živou hru současně na všech započítatelných stolech a zajistit dodržování pravidel živé hry „Šťastné kolo“. Na tomto závěru nemohou nic změnit ani jiné povinnosti žalobce vyplývající např. z pracovněprávních předpisů (např. poskytovat pravidelné přestávky v práci). Je na žalobci, kolik osob zaměstná a jakým způsobem zajistí plnění všech svých povinností spojených s provozem kasina.
22. Plnění uvedené povinnosti provozovatele kasina je finančně nákladné, ale takový účinek zákonodárce zamýšlel; chtěl soustředit provoz hazardních her do větších kasin a předejít vzniku kvazikasin, tj. míst, v nichž je sice provozována živá hra (případně je provozována *de facto* jen fiktivně), ale slouží zejména k provozu technické hry (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32, bod 20 a 21). Proto neobstojí tvrzení žalobce, že o živou hru „Šťastné kolo“ neprojevovali hráči zájem a zajištění čtyř krupiérů (resp. s tím spojené finanční náklady) by mohlo mít likvidační účinky na jeho podnikání. Provozovna je kasinem; z toho důvodu žalobce musí splňovat zákonné podmínky pro provozování kasina uvedené v základním povolení (resp. v § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách). Pokud žalobce nehodlá plnit podmínky související s provozováním kasina, např. pro jejich ekonomickou náročnost, resp. fakticky provozuje jiný typ provozovny (v tomto případě hernu), potom by měl svou provozovnu podříditi právnímu režimu, který odpovídá tomuto faktickému stavu. Jeho postup, provozování tzv. kvazikasina, kterážto praxe spočívá na jedné straně v nerespektování pravidel pro provoz kasina a současně čerpání výhod právního režimu kasin (typicky oproti hernám, kteréžto výhody případně popsal žalovaný ve svém vyjádření k žalobě), je snahou o obcházení zákona, a nemůže proto požívat jakékoli právní ochrany.
23. Žalovaný dovedl povinnosti žalobce nejen z dikce zákona a základního povolení, ale též pomocí jejich smyslu a účelu, který správně zjistil z důvodové zprávy a judikatury správních soudů. Zjištění obsahu právní normy je výsledkem nikoliv jednoduchého procesu interpretace práva, při kterém nelze vycházet pouze z doslovného znění zákona a textualisticky ho analyzovat, ale je zejména nutné text zákona zkoumat z hlediska účelu právní úpravy (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97). Proto nelze hovořit o tom, že zákon o hazardních hrách mlčí a žalovaný svévolně dotváří povinnosti žalobce nad zákonný rámec. *Argumentum a silentio legis* se v této věci neuplatní, protože se řadí k argumentům teleologickým; lze jej použít pouze v případě, že mlčí jak

znění zákona, tak jeho smysl (MELZER, Filip. *Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace*. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2011, str. 128, 129 a 244).

24. Městský soud shrnuje, že žalovaný nevykonával veřejnou moc nezákonně, nejednal v rozporu s žalobcem rozsáhle citovanými nálezy Ústavního soudu, které se týkaly různých projevů principu zákonnosti dle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Povinnost uvedená v základním povolení, potažmo v § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, pro dosažení účelu v podobě zajištění řádného průběhu živé hry a předcházení vzniku kvazikasin vyžaduje, aby žalobce poskytoval živou hru po celou provozní dobu kasina bezodkladně a současně u všech započitatelných stolů živé hry. Tohoto cíle lze dosáhnout pouze tím způsobem, že každý krupiér se bude věnovat právě jednomu stolu živé hry (což vyplývá z výše analyzovaného účelu stanovené povinnosti). Žalobce tuto povinnost porušil, což z provedené kontroly, jejíž výsledek je zachycen v protokolu o kontrole, jednoznačně vyplývá.
25. Dále se městský soud ve stručnosti zabýval námitkami, kterými žalobce napadal nedostatečnost skutkových zjištění. Předesílá přitom, že jejich posouzení je do značné míry předurčeno právními závěry, které soud učinil výše.
26. Městský soud předně konstatuje, že žalovaný, resp. před ním celní úřad, nepochybili, pokud konkrétně nezkontrolovali průběh živé hry v kasinu – např. prostřednictvím kontrolního nákupu (zkoušky), provedením kamerových záznamů z průběhu živé hry nebo svědeckých výpovědí zaměstnanců žalobce jako důkazů v rámci správního řízení apod. Žalobce (jak vyplývá z právního výkladu, který soud výše aproboval) nemohl svou povinnost podle čl. IV bod 15 základního povolení (konkretizovanou povolením k umístění herního prostoru) splnit jinak, než že by měl po celou provozní dobu kasina na místě k dispozici čtyři krupiéry, kteří by tak mohli současně a bezodkladně zajišťovat živou hru. Z kontrolních zjištění učiněných dne 3. 12. 2018, tak jak jsou zachycena v protokolu o kontrole ze dne 3. 1. 2019, přitom vyplývá, že v 9:30 hod. vstoupili kontrolující do provozovny žalobce a předložili přítomným zaměstnancům pověření ke kontrole; v kasinu se v té době nacházeli pouze dva zaměstnanci, posléze byl přivolán manažer, který se dostavil asi po deseti minutách; žádní další zaměstnanci se v kasinu nenacházeli.
27. Žalovaný přesvědčivě vyložil, že tito dva zaměstnanci, potažmo později tři zaměstnanci, nebyli s to zajistit splnění výše uvedené povinnosti podle čl. IV bodu 15 základního povolení. Žádné další dokazování nebylo k takovému zjištění třeba. Dvě osoby nemohly současně zajistit živou hru u čtyř hracích stolů; nadto je zřejmé, že některý ze zaměstnanců se musel věnovat i jiným činnostem v rámci provozovny (registrace nově příchozích hráčů, obsluha baru apod.), viz rekapitulace argumentace žalovaného v bodě 8 shora.
28. Ve výsledku je tak druhořadé i to, jakou náplň práce měli v pracovní smlouvě uvedenou ti zaměstnanci žalobce, kteří byli v době provádění kontrolních úkonů v kasinu přítomni a zda toto smluvní ujednání korespondovalo s faktickým stavem.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

30. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nepřiznal mu soud náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jemu tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 7. prosince 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.